

DI 14/12 Pétanque Wommelgem GESLOTEN!

Pétanque zal voor jou geen geheimen meer hebben. Hoeveel keren heb je dit **spannende spel** niet op het strand gespeeld of sommigen onder jullie al in een pétanqueclub?

Het doel van de **Jeux de boules** is eenvoudig: **de ballen zo dicht mogelijk bij de cochonnet** werpen. En net wanneer 1 van jouw boules aan de cochonnet plakt, gooit er iemand na jou, jouw boule weg! Daar gaat de winst! Maar je wraak zal zoet zijn bij het volgende spel!

Pétanque is een spel voor jong en oud.

Herman, de verantwoordelijke verwelkomt de deelnemers en **helpt mee om groepjes spelers te vormen**. In het begin ben je misschien nog wat onwennig maar na zekere tijd gaat het beter en beter en beter!

En voor je het weet, is de **gezellige avond** voorbij en spreek je al af voor de week erop!

Bij mooi weer wordt er buiten gespeeld! **PS:** er wordt jaarlijks aan de deelnemers **een kleine bijdrage** gevraagd om bij **De Evers** te kunnen spelen.

Reservatie : reservatie is niet nodig.

Afspraakuur: vanaf 19u

Afspraakplaats: aan PC De Evers, gelegen in Fort II.

**DI 14/12 Dinsdagavondfilm
Madres Paralelas (Pedro Almodóvar) 4* UGC
Antwerpen**

COVID SAFE TICKET + identiteitskaart + mondmasker noodzakelijk. Het mondmasker moet je ook ophouden tijdens de hele film! **Madres paralelas** van Pedro Almodóvar: Oude wonden genadeloos weer openrijten. Penélope Cruz deed in 1997 haar intrede in het universum van **Pedro Almodóvar** in **Carne tremula**, als een sekswerkster die bevalt in een rijdende bus. In **Todo sobre mi madre** speelde ze een zwangere non met hiv. En ook **Madres paralelas** is amper vertrokken of ze heeft een onenightstand die al gauw de gordijnen laat bollen. Zo vertel je met beeld.

Cruz speelt Janis; genoemd naar de zangeres die overleed op haar 27ste. Alleenstaande moeders zijn bij haar een familietraditie, zegt ze droogweg. Op de materniteit ligt naast

haar nog een single moeder, zij het dat de veel jongere **Ana (Milena Smit)** het veel moeilijker heeft met hoe de dingen zijn gelopen. Er ontstaat een band die uiteindelijk hun beider leven omgooit. De jongste film van Pedro Almodóvar is **zwanger van kleur en bol van leven, liefde en sensationele plotwendingen**; een glorieuze terugkeer naar de vrouwenfilm na het pijnlijke, in medicatie verdoofde zelfportret van **Dolor y gloria**. Er gaat een **warmte** van uit die je nagenoeg alleen bij Almodóvar kunt voelen; en die misschien wel dé reden is waarom de regisseur zulke successen heeft gekend.

Massagraf

Almodóvar is echter ook 72 en hij is in een nieuw stadium van zijn carrière beland. Onder alle frivole lichtheid zit **ook veel zwaarte** in **Madres paralelas**, met **de dood** voortdurend op de achtergrond. De dood is hier echter geen eindpunt, maar **een vertrekpunt**; net zoals geschiedenis een manier is om de toekomst tegemoet te gaan. En **Madres paralelas** is een film waarin **persoonlijke en nationale geschiedenis intens met elkaar verweven** zijn.

De vader van Janis; pasgeboren kind is een forensisch antropoloog die ze om een gunst had gevraagd: hulp om haar overgrootvader op te graven uit een massagraf uit de Spaanse burgeroorlog. **Janis** is dus **op zoek naar haar eigen afkomst, maar ook naar de onverwerkte geschiedenis van Spanje, waar de massagraven van Franco slechts recentelijk weer in de krantenkoppen belandden**. Het is **een heet politiek hangijzer** in het land, waar **de conservatieven van de Partido Popular** zich hevig verzetten tegen elke vorm van historisch onderzoek naar de gruwelen onder **Franco**. De films van Almodóvar zijn in zekere zin **altijd politiek geweest en in oppositie met de conservatieve krachten**, simpelweg door films te maken over single zwangere vrouwen, homoseksuele relaties, transgender personen en op tijd en stond een zwangere non met hiv. In zekere zin is **een film over het opgraven van Franco**; **s slachtoffers** niet meer dan opnieuw **Almodóvar die een conservatief taboe aanvalt**.

Maar het is misschien wel de eerste keer dat hij zo expliciet een politiek statement maakt, terwijl Spanje nog volop discussieert over de vraag of

zo historisch onderzoek wel een goed idee is. **De regering onder de socialist Pedro Sánchez heeft een nieuwe wet in voorbereiding om de lijken op te graven en te identificeren, maar de conservatieve oppositiepartij Partido Popular kant zich ertegen met als argument: het zou weleens oude wonden kunnen openrijten.**

Natuurlijk, lijkt Almodóvar met deze film te zeggen, maar net daarom is het **zo noodzakelijk**. Want als wij niet weten wie wij zijn, hoe kunnen wij dan met het hoofd rechtop lopen? Gelukkig doet hij dat niet op een prekerige manier, maar in zijn **typische, meeslepende, bedrieglijk frivole stijl**. Net zoals in zijn films vol lgbtq-thema; s raakt hij het politieke aan met een heel persoonlijk verhaal, dat genoeg wendingen kent om een aflevering van een Spaanse telenovela van het scherm te spelen. Er komen DNA-tests aan te pas, grote geheimen en nog grotere misverstanden en een even verrassende als onafwendbare vrijpartij. **Taboes en geheimen maken levens kapot.**

Obsessief

Het wonder van Almodóvar is dat hij daarmee weggkomt, ondanks alle flagrante productplacement voor luxemerken die zich maar wat graag linken aan het merk Almodóvar (het is het enige dat echt afbreuk doet aan zijn stijl). Hij slaagt erin om je te midden van al die soapelementen en bruuske wendingen toch **emotioneel betrokken te houden**. Dat doet hij door alle ironie achterwege te laten en te rekenen op zijn geweldige actrices, zijn campy kleuren en decors en **de prachtige muziek van Alberto Iglesias**. Zijn vaste componist schreef muziek als van een thriller onder dramatische scènes, waardoor je er als kijker voortdurend aan wordt herinnerd dat er meer aan de hand is dan wat je ziet. Onder dat oppervlakkige laagje van plot raakt Almodóvar diepere thema; s aan.

De zoektocht naar je eigen identiteit speelt in nagenoeg alle films van Almodóvar een grote rol; al was het maar de zoektocht naar de eigen seksualiteit. Maar nog nooit deed hij dat zo letterlijk: er is haast iets obsessiefs aan de manier waarop Janis achter de waarheid wil komen. Interessant is hoe net Almodóvar daarbij **de wetenschap op een piëdestal** plaatst. Misschien is het geen toeval dat hij deze film opnam in volle

coronacrisis. Hij doet dat immers
precies **op een moment dat enerzijds
de samenleving hard op
wetenschappers rekent, maar
anderzijds ook wetenschap en
waarheidsvinding onder vuur komen.
Het zoeken naar kennis over wie wij
zijn**, suggereert Madres paralelas, **is
een vorm van liefde.**

*Jeroen Struys in Het Nieuwsblad,
dinsdag 30 november 2021*

Info: Een filmticketje koop je ter plaatse
van de verantwoordelijke, Luc. De
ticketjes kosten normaal **7**.
Achteraf gaan we samen nog iets
drinken.

**Je Covid Safe Ticket en
identiteitsbewijs heb je nodig én voor
de bioscoop én voor een drankje
achteraf!**

Afspraakuur: 19u10

Afspraakplaats: UGC, Van
Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts
van de kassa's! **Vergeet je Covid Safe
Ticket niet!**

Wegwijzer: Door het feit dat UGC
gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17,
een zijstraat van De Keyserlei, is het
zeer vlot bereikbaar met het openbaar
vervoer (trein, tram, bus). Met je
filmticket kan je ook goedkoper
parkeren in de ondergrondse, bewaakte
parking De Keyser aan de Van
Ertbornstraat (net naast de inkom van
de UGC)! Valideer je parkingticket op
de verdieping.

Aanvangsuur: 19u30

Info: Luc F - 0484 98 38 37

of: Nicole - 0475 59 56 11 -